

E01 N082
Ej.1

Septem Regulae in pres-
criptione scripturarum

Primo quod fuerit b[e]n[e]dictio suo d[omi]no com[un]i an[te] et
l. fi. que ad. f. xbi. am[un]tat. & in l. q[ui]d[am] f. am[un]tatio
utano. ff. de acq. p[ro]p[ri]o.

Secundo quod requiritur bona fides etiam in prescrip-
tione longissimi temporis hoc de fure cona[m]o
ut in l. fi. ex. de p[re]s. l. i. m[er]a. p[ro]p[ri]o. de regu-
jur. l. i. 6.

Tertium quod requiritur in ista p[re]scriptio[n]e q[uo]d q[ui] b[e]n[e]dictio
fuerit b[e]n[e]dictio longi temporis s. x. in p[re]sentes. x.
in merabentes. ut l. f. m[er]a. l. 3. ff. de leg. i. d. i. b[e]n[e]dictio
d. i. l. 2. C. de q[ui]d[am]

Quartum requiritur quod fuerit b[e]n[e]dictio sacre ad b[e]n[e]dictio[n]em d[omi]ni
l. 2. d. i. b[e]n[e]dictio de leg. i. C.

Quintum requiritur quando s[un]t l. q[ui] est m[er]ita ut alii non
tollendis. p[ro]p[ri]o b[e]n[e]dictio ut notat et. in l. q[ui] b[e]n[e]dictio m[er]ita
de serm. b[e]n[e]dictio. p[re]dictio. d. i. l. 1. C. de leg. i. & glo. in
abbate. ex de b[e]n[e]dictio. f. signifiq[ui]t.

Sextum requiritur est temp[us] longum quando s[un]t l. q[ui] b[e]n[e]dictio
annu[m] vel q[ui]a d. i. p[ro]p[ri]o i. d. i. c. o. t. i. n. t. i. n. t. a.

Septimum & ultimum quod requiritur est ut presentibus s[un]t d[omi]ni
q[ui] s[un]t l. q[ui] b[e]n[e]dictio est acq[ui]renda p[ro]p[ri]a p[re]scriptio[n]e s[un]t l. q[ui] b[e]n[e]dictio
s[un]t l. ex p[ro]p[ri]o 2. & de l. i. c. o. m[un]i b[e]n[e]dictio d. i. b[e]n[e]dictio ex p[ro]p[ri]o
p[ro]p[ri]o l. i. m[er]ita l. i. s[un]t. i. m[er]a. de f. u. b[e]n[e]dictio. p[re]dictio. f. o.
d. i. l. 2. m. x.

SINGVLARIA
CELEBERRIMI VIRI DOMI-
NI

Guidonis Papæ,

Pontificij ac Cæsarei iuris Doctoris præstan-
tissimi, quorū materia in vtroq; foro præ-
cipuè practicitur: quandoquidem ex
vtriusq; Iuris censura ea diligenter
trutinarit, tam ea tempestate qua
practicabat, quàm postquàm
ad parlamēti Delphinalis
insignem curiā assum-
ptus est. Ex ipsius autoris
archetypo vi-
gilantissimè sum-
pta.

excol. Colleg. Maior. de R. S. del Ros.
del R. Patron. Pape.

Promptarium ex abditissimis legum
penoribus, & iuris succosiore medul-
la, libenter paucis hoc redime.

EXCV. LV GDVNI

1533

Colegio Mayor del Rosario.

LECTOIR S.

Libellum hunc iuris studiosis non exiguæ
utilitatí futurū, proximè lapsis diebus cū
typis nostris excusuri essemus, multa sub-
inde corrupta offendimus, quæ ne ancipi-
tes ac animi pendentes lectores candidos remoraren-
tur, contulimus hanc editionem cum his codicibus
qui fuerant accuratè impressi, ac manu scripti: opu-
sculumq; hoc sic emaculauimus, vt quàm hactenus
fuerit multò castigatius in manus hominum nunc
exeat.

Vale.

FAMOSISSIMI IVRIS
vtriusq; disquisitoris, & doctoris cōsum-
matissimi Guidonis Papæ
Singularia.

Horum materia tam in ecclesiasticis q̄ secularibus curijs practicanr.

Equitur que

dam singularia dicta in in-
re p me Guidonez pape/le-
gū doctorem/ et consiliariā
in curia parlamenti Del-
phiñ. hincinde in diversis
iuris civilis et canonici pas-
sib⁹ reperta: et hic in scriptis
redacta: tam de tēpore quo
practicabā: q̄ postq̄ sui as-
sumptis cōsiliario in di-
cta curia parlamenti: pro la-
boris mei alleviandō in fu-
turum.

¶ Singulare primum:

- ¶ Si quis intret ecclesiam animo gaudendi immunitate/ di-
citur arrestū frāgere. l. absentis. ff. de verbo. sig. et ibi not. immu-
ta. l. si quis fugitivus. in prin. ibi circa mente. ff. de edi. edic.
1. ¶ Confessio enim larronis valet cōtra alium/ quo ad pre-
sumptionē: sed falsarius oīa falsaria nō recipit in testē in
Juno. in. c. i. de confes. et tertiū de hoc tractatu meo de pre-
sumptionibus in §. confessio. et vide de hoc. l. sing. c. lxxviii. et
sing. d. cxi. §. confessio in iudicio.
3. ¶ Collatio dotis etiā locū habet in succēssione materna: si ma-
ter ostenderit dotē. in auten. de equalitate dotū. §. illud coll.
vii. et in l. liber. C. de coll.
4. ¶ An appellandē bonoz ptineant iura et actiones: vide Barr.
in l. quint⁹ mutua. §. argento. ff. de agro et arg. leg. et in l. j.
C. si adversus transac. et de hoc vide plenius. l. in §. in dona-
tione et. et vide que dixi in de actionibus parlamenti. q. c. xxi.
et questione. c. c. c. c. c.
5. ¶ An appellatione rerū meatz cōmencant iura et actiones: ple-
ne dixi in de actionibus curie parlamenti. q. d. lxxviii.
¶ Alius/ alia/ aliud: sunt dicendē cognoscant et duoz error-
moz primum erroris excludit in aut. de man. a prin. §. opor-
tet. glo. super verbo Alia. coll. in. et in l. cetera. §. si. ff. de le. i. et quod
not. in l. non solum. §. queritur. glo. super verbo Ceteris. ff. de
procuratoribus.

Uide infra
singul. c. c. c. c.
lxxxi. §. 4.

tium. singu. 873. fo. 100

Annus a quo tempore incipiat currere
vbi precriptio annalis locū habet.
singu. 9. §. sed quando. fo. 1.

Annua prestatio an debeat solui in p-
cipio anni vel in fine. sing. 389. f. 38.

Annuerfarium quid dicatur et quare
fiat singulari. 388. §. quid. fol. 38. et
singulari. 253. §. ii. fo. 16.

Anteferi verbum vide. singula. 388. §.
de verbo. fo. 38.

Antiquitas dicitur de cuius contrario
memoria non existit. singul. 387. §.
antiquitas. fo. 37.

Apodictic quas faciunt debitorum suis
creditoribus sine testibus probant
in iudicium scribendum dummo-
do constet suam scripturam esse. sin-
gu. 626. fo. 73.

Apostolos petere infra triginta dies a
die late sententie sufficit de iure. sin-
gu. 358. §. vii. fo. 29.

Appello a sententia appellatus negat
eam latam: debet appellatus omne
commodum perdere quod consecutus
est ex ea: debet sibi imponi silentiū
ne vicius ea vitatur. singula. 386.
folio. 37.

Appellare potest dominus post decem
dies si eius procurator non appella-
uit si tamen procurator non est. sol-
uendo: singulari. 32. §. dominus po-
test. fo. 3.

Appellare non potest qui fecit pactum
de non appellando vel qui lata sen-
tentia renuntiavit iuri appellandi:
et ille qui est verus contumax. singu-
la. 359. §. pe. 12. fo. 29.

Appellare an pos. sim a die notitie si p-
curator: meus non appellauit. sing.
32. §. si procurator. fo. 4.

Appellare an possit dominus contu-
max per se vel per procuratorem: et
an appellatus audiatur. singu. 382.
§. verum. fo. 37.

Appellatur ab episcopo ad archiepi-
scopum in temporalibus. sing. 358.
§. vbi appellatur. fo. 28.

Appellatur a sententia qua quis se
pronuntiat iudicem competere. sin-

gu. 717. §. ii. fo. 83.

Appellari potest a citatione si citatur
non citandus. singu. 32. §. appellari
potest. fo. 3.

Appellari an possit super decimis. sin-
gu. 456. §. an super. fo. 46.

Appellari an possit a sententia excom-
municatiois. singula. 581. §. sed an.
fo. 63.

Appellari potest a iudice qui se pronu-
tiat iudicem vel non iudicem cōpe-
tentem. singu. 299. fo. 20.

Appellari potest a futuro grauiamine:
singu. 585. §. a futuro. fo. 64.

Appellari an possit taxatione expensa-
rum. singu. 586. §. an possit. fo. 37.

Appellari an debet antequam iudex inter-
loquatur vel cōmnetur. sing. 614.
§. non debet. fo. 7.

Appellari possit in quib⁹ casibus a fu-
turo grauiamine vel cōminatioe ibi-
dem. §. in quibus. fo. 70.

Appellari non potest ante grauiamen
illatum dicēdo domine iudex peto
vt ita faciatis: et si non feceritis ex-
nunc appello. singu. 32. §. appellari
non potest. fo. 3.

Appellari potest a possessorio de iure
canonico. sing. 356. §. de iure. fo. 28.

Appellari potest ab excessiva taxa-
tione expensarum. sing. 32. §. appella-
ri potest. fo. 3.

Appellari potest eodem die vna voce
vūmodo reperiat iudex in figura
iudicij si non appelleretur vna voce
tempore late sententie. singula. 358.
fo. 28.

Appellari debet coram iudice a quo si
eius copia habetur in publico: alio
coram iudice ad quem appellatur si
eius copia haberi possit: alio nō va-
let appellatio. sing. 358. §. v3. fo. 28.

Appellans ab excommunicatione non
est excommunicatus. singula. 581.
fo. 63.

Appellans an tentatur producere
sententiam. singulari. 32. §. vtrū ap-
pellans. fo. 3.

Appellans positus in arresto persona
li an possit impune recedere. singu.

32. §. an positus. fo. 3.
 Appellans si non est prosecutus appellationem non habet quadrimestre tempus. singula. 32. §. appellans si. folio. 3.
 Appellans si se dicat impeditum fuisse in primo fatali qualiter probabitur impedimentum. singula. 32. §. si appellans. fo. 3.
 Appellans volo malo ab interlocutoria non est amplius citandus ad definitivam sententiam. singula. 32. §. appellans. fo. 3.
 Appellans quo tempore infra annum teneatur causam appellationis inchoare ut sic appellatio non videatur deserta si postea contingat causam appellationis non esse finitam infra annum. sing. 615. §. sed quo. fo. 70.
 Appellans si in primo anno fuerit ipeditus finire causam datur et alius annus. ibidem. §. item si.
 Appellans in sua appellatione recte dicit sententiam nullam: quia sententia potest esse nulla et ab ea appellare. sing. 358. §. recte. fo. 28.
 Appellans a simplici interlocutoria non potest de nullitate coram ipso iudice appellationis agere. sing. 382. §. appellans. fo. 37. et sing. 614. §. appellans. fo. 70.
 Appellans temere efficitur infamis. sing. 671. §. temere. fo. 78.
 Appellanti sufficit incipere persequi et appellationem tali tempore quod infra annum ipse possit petere diffiniri. singula. 585. §. sufficit. fo. 64.
 Appellatio facta ab uno capitulo ad aliud se extendit in actu iudiciali: seculis in extrajudiciali. sing. 22. fo. 3.
 Appellatio debet recipi ab amicis condemnati in causa criminali alio modo puniuntur: sed salit ubi condemnatus persecutus in contumacia. sing. 32. §. appellatio debet. fo. 3.
 Appellatio hoc modo concepta: appello ad iudicem competentem: valet et tenet. sing. 32. §. appellatio hoc modo. fo. 3.
 Appellatio tenet ab omni immoderata

tione dilationis. ibidem. §. appellatio tenet.
 Appellatio precludit ius innovandi non solum in contentioso actu sed etiam in voluntario. singula. 32. §. appellatio precludit. fo. 3.
 Appellatio non impedit taxationem expensarum neque fructuum: imo potest index a quo taxare non obviare appellatione. singula. 349. fo. 27.
 Appellatio extinguit iudicatum et omnia reddit ad pristinum statum. sing. 771. fo. 89.
 Appellatio ab interlocutoria: vide singula. 849. fo. 98.
 Appellatio an sit deserta. si index a quo assignavit terminum appellanti ad se presentandum coram iudice ad quem et alium terminum ad fidem faciendam iudici a quo quod se presentaverit coram iudice ad quem: si appellans fidem non fecerit. singula. 597. §. franciscus. fo. 65.
 Appellatio est deserta et nihil valet si appellatur post decem dies etiam de consensu partis. singula. 622. §. si appellatur. fo. 72.
 Appellatio interposita in partis vel in diis absentia intimari debet infra mensem vel postea cito fieri potest parti aduersus alio appellatio efficitur invalida. singula. 595. §. appellatio. fo. 65.
 Appellatio an habeat locum in decimis. singula. 386. §. virum. fo. 37.
 Appellatio generalis debet admitti. singula. 382. §. appellatio. fo. 37.
 Appellatio extinguit seu suspendit iudicatum. singula. 846. fo. 98.
 Appellatio est deserta si non introducatur coram iudice ad quem terminus prefertur a iudice vel terminus prefertur a iure vel statuto. sing. 504. f. 51.
 Appellatio que traditur loco libelli. singula. 864. fo. 100.
 Appellatio non est deserta si per errorem appellet omissio medio ad superiorem. singula. 558. §. per errorem. fo. 29.
 Sufficit dicere appello sine appelletur in scriptis sine voce nec est necesse nominare

32. §. an positus. fo. 3.

Appellans si non est prosecutus appellationem non habet quadrimestre tempus. singula. 32. §. appellans si. fo. 3.

Appellans si se dicat impeditum fuisse in primo fatali qualiter probabitur impedimentum. singula. 32. §. si appellans. fo. 3.

Appellans doio malo ab interlocutoria non est amplius citandus ad definitivam sententiam. singula. 32. §. appellans. fo. 3.

Appellans quo tempore infra annum teneatur causam appellationis inchoare ut sic appellatio non videatur deserta si postea contingat causam appellationis non esse finitam infra annum. sing. 615. §. sed quo. fo. 70.

Appellans si in primo anno fuerit ipeditus finire causam datur ei alius annus. ibidem. §. item si.

Appellans in sua appellatione recte dicit sententiam nullam: quia sententia potest esse nulla et ab ea appellare h. singu. 358. §. recte. fo. 28.

Appellans a simplici interlocutoria non potest de nullitate coram ipso iudice appellationis agere. singu. 382. §. appellans. fo. 37. et singu. 614. §. appellans. fo. 70.

Appellatio temere efficitur infamis. singu. 671. §. temere. fo. 78.

Appellanti sufficit incipere persequi eius appellationem tali tempore quod infra annum ipse possit petere diffinitionem. singula. 585. §. sufficit. fo. 64.

Appellatio facta ab uno capitulo ad aliud se extendit in actu iudiciali: scilicet in extrajudiciali. sing. 22. fo. 3.

Appellatio debet recipi ab amicis condemnari in causa criminali alia modo puniuntur: sed fallit ubi condemnatus perseverat in contumacia. singu. 32. §. appellatio debet. fo. 3.

Appellatio hoc modo concepta: appellatio ad iudicem competentem: valet et tenet. sing. 32. §. appellatio hoc modo. fo. 3.

Appellatio tenet ab omni immoderata

tione dilationis. ibidem. §. appellatio tenet.

Appellatio precludit ius innovandi non solum in contentioso actu sed etiam in voluntario. singu. 32. §. appellatio precludit. fo. 3.

Appellatio non impedit taxationem expensarum nec fructuum: imo potest iudex a quo taxare non obviare appellatione. singu. 549. fo. 27.

Appellatio extinguit iudicatum et olareducit ad primum statum. sing. 771. fo. 89.

Appellatio ab interlocutoria: vide singu. 849. fo. 98.

Appellatio an sit deserta si iudex a quo assignatum terminum appellanti ad se presentandum coram iudice ad quem et alium terminum ad fidem faciendum iudici a quo quod se presentaverit coram iudice ad quem: si appellans fidem non fecerit. singu. 597. §. fructus. fo. 65.

Appellatio est deserta et nihil valet si appellatur post decem dies etiam de consensu partis. singu. 622. §. si appellatur. fo. 72.

Appellatio interposita in partis vel in dictis absentia intimari debet infra mensem vel postea cito fieri potest parti adnerse alio appellatio efficitur invalida. singu. 595. §. appellatio. fo. 65.

Appellatio an habeat locum in decimis. singu. 386. §. virum. fo. 37.

Appellatio generalis de admitti. sing. 382. §. appellatio. fo. 37.

Appellatio extinguit seu suspendit iudicatum. singu. 846. fo. 98.

Appellatio est deserta si non introducatur coram iudice ad quem terminus prefixus a iudice vel terminus prefixus a iure vel statuto. sing. 504. f. 51.

Appellatio que traditur loco libelli. singu. 864. fo. 100.

Appellatio non est deserta si per errorem appellat omisso medio ad superiorem. singu. 358. §. per errorem. fo. 29.

Sufficit dicere appello sine appelletur in scriptis sine voce nec est necesse nominare

Autentica hoc si debitor. C. de pignori-
bus. quō intelligat. sing. de cliv. f. 88.
Autenti. ei qui iurat. C. de bonis autem.
ind. pos. diciverū indistincte: nisi bo-
na debitoris sint creditorū hypoteca-
ta. singulari. cccij. §. angel. nō. fo. 20.
Autenti. ingressi materiam. vide singu-
la. cccx. §. ij. fo. 41.
Autenti. res. que. C. communia de lega-
tis. qualiter intelligatur. singulari
div. §. autentica. fo. 57.

De litera. B:

Bailus. vide singu. 393. §. de bain
lo. folio. 39.
Baliste appellatione non continetur
arcus. singulari. 392. §. appellatio-
ne. folio. 38.
Bannitus vel rebellis si occisus sit a
clientibus curie cum cum capere vel
lent non propterea tenentur. singu-
lari. 288. folio. 19.
Bannitus an possit testari: et an possit
succedere ab intestato. singul. 961.
folio. 108.
Bannitus an equiparetur deportato.
singulari. 392. folio. 28.
Bannito restituito an bona antea p
cipē alienata videant restituta. sin-
gulari. 766. fo. 88.
Barra nō pōt imponi i civitate aliqua
qñ agit de vilitate ipsius civitatis
dūtaxat s; si agit de vilitate locor
et pvinciarū circumcinarū bñ pōt ipo-
ni. maxime qñ civitas raiues sunt te-
nues. singu. 394. fo. 39.
bastardus an possit sustinui legitimo.
singulari. 34. fo. 4.
bastardus nō dicit proprie de agnatio-
ne. singula. 997. §. ij. fo. 112.
bastardi an possint succedere parētib⁹
suis. sing. 391. C. de materia. fo. 38.
Belli materia: et de dissidamēto: et de duet
lo remissive vid. sin. 391. §. 6. mā. f. 38
Bñficiū legis nō dicit esse conclusivū. sing.
340. §. bñficiū. fo. 25.
Bñficiū. l. fi. C. de edi. divi adri. tollē. an
comperat fideicommissario. sin. 898
§. ij. folio. 102

Beneficium. l. edicto. non competit f
deicommissario ante restitutionē here-
ditatis revel verbo. sing. 988. f. 110.
Beneficium dividendū actionū: an
possit opponi post lit. contestat. sin-
gu. 977. §. ij. fo. 109.
Bñficiū. l. edicto. C. de edicto divi adri.
tol. possessionē adipiscēdo. singula.
790. folio. 91.
Beneficiū restitutionis in integrū pōt
cedi. singulari. 972. §. ij. fo. 109.
Bñficia priora vacat p affectuē secū
di bñficiū pacificā de facto et si nō de
de iure. sing. 368. fo. 31.
Bñficiū qd dicitur et cui⁹ respectu dici
debeat bñficiū: et asserēt aliqñ bñ
meruisse virum credi debeat. singu.
395. folio. 39.
Beneplacitū durat⁹q; ad mortē. sing.
394. §. beneplacitū. fo. 39.
Bialcra molendini qd debeat reficere.
sing. 322. §. quis debeat. fo. 22.
Bona fides qd dicatur et qualiter pio-
batur. sing. 393. fo. 38.
Bone fidei possessor qd dicatur: et qua-
liter pbeat bona fides. sin. 271. f. 11.
Bona subiacēta restitutioni nō veniūt
in alienandē gñali. sing. 1021. f. 113.
Bona se interficiētis si qñ et cui applicē-
tur. sing. 322. §. si qñ. fo. 22.
Bona questia p fratres durāte cōsione
sunt adquirentia cui⁹ nolē sunt qñta
necveniūt i cōsione sing. 779. fo. 90.
Bona ingreditis ordinē fratru mino-
rū mendicantium non facta dispo-
sitione de bonis suis transcūt et de-
noluntur ad venientes ab intesta-
to: nec proprie dicuntur bonavacan-
tia postq sunt professi: sed vocatur
hereditas iacens. singulari. 371.
folio. 18.
Bos capitur pro vacca. singulari. 395
§. bos. folio. 39.
Brachy secularis invocatio qualiter
fiat. singu. 6. fo. 1.
Burgus et burgensis. singulari. 527. §.
burgus. fo. 55.

De litera. C.

Citatio ad domū an sufficiat. sing. 184.
 §. an sufficiat. fo. 18.
 Citatio non debet sequi trina etiam in
 casibus in quibus trina requiritur
 citatio vel vna per emptoria scilicet
 dicat non comparebit. sing. 947. fo.
 106.
 Citatio ubi est nulla ibi etiam sententia
 est nulla. sing. 417. fo. 41.
 Citatio et processus incipere possunt in
 personam procuratoris. sing. 370.
 fo. 31.
 Citatio est de processu. singulari. 153. §.
 citatio. fo. 11.
 Citatio an sufficiat fieri ad domum et
 quando sufficiat: quando nō. sing.
 354. §. de citatione. fo. 17.
 Citatio potest fieri ad domum in qua
 habitat quando nō reperit p̄sonaliter
 ille qui debet citari. sing. 82. fo. 6.
 Citatio in cōgrua reddit p̄cessū nullū.
 sing. 82. §. 4. fo. 6.
 Citatio semper intelligit cū p̄bo legiti-
 me. ibidem. §. 3. fo. 6.
 Citatio specialis nō requirit ad taxa-
 tionē expensarū. sed sufficit q̄ citetur
 ad definitiū sententiā nec est opus
 alia citatione. ibidem. §. 4. nū.
 Citatio debet fieri de mandato iudicis.
 ibidem. §. quinto.
 Citatio est necessaria quoties tractat
 de p̄iudicio alterius. ibidem. §. vi.
 Citatio ad sententiā audiendā potest fieri
 in domo habitatiōis eius qui est in
 carcere. sing. 85. fo. 7.
 Citatio partis vel p̄sentia partis ad-
 uerse an requiratur i publicatōe ex
 parte solēni. sig. 419. titulus. §. 42.
 Citatio ad locum non tutum vel corā
 iudice de via facti suspecto vel qui
 minas ad terrorem sufficientes im-
 punit venire aut comparere nō tenet
 et in non comparendo non dicitur
 contumax. singula. 839. §. secundo.
 fo. 97.
 Citatio coram non suo iudice an de-
 beat comparere. sing. 425. fo. 42.
 Citra de iurisdictione vide singula. 145. §.
 de dictione. fo. 15.
 Citatus non tenet comparere quando

citatio euidenter peccat in forma vel
 in materia. singula. 417. fo. 41.
 Citatus non tenetur comparere coram
 delegato nisi in citatione mittat co-
 piam rescripti. ibidem.
 Citatus ad diem feriatam an teneatur
 comparere die sequenti non feriatā
 ibidem. §. ij.
 Civitas est que muris circumdat que
 ut plurimū vobis appellatur. sing.
 527. §. civitas. fol. 55.
 Civitas continetur appellatione dio-
 cesis singula. 432. §. civitas. fo. 43.
 Cuius quis dicatur. sing. 119. fo. 113.
 Cuiuslibet possidens an possit rei ven-
 dicatione conveniri. singula. 38. fo.
 110. 4.
 Clausula generalis quid operetur. sin-
 gula. 1029. fo. 113.
 Clausula posita in fine non respicit
 omnia p̄cedentia sed immediata.
 singula. 200. fo. 7.
 Clausula salvo iure impertinentiā quid
 importet. sing. 957. fo. 108.
 Clausula generalis vtrum referat ad
 p̄cedentia vel sequentia vel quomo-
 do singula. 155. fo. 11.
 Clausula reservationis adiecta in fine
 sententie diffinitivæ nihil operatur.
 singula. 955. §. clausula. fo. 111.
 Clausula illa amoto quocūq; illicito
 quomodo intelligit. sing. 827. §.
 secundo. fo. 95.
 Clementina finali. de testib⁹. qualiter
 intelligatur ubi locum habeat. sin.
 108. §. conclusio. fo. 8.
 Clementine appellati de appellationib⁹
 b⁹ quatuor limitationes. singula.
 1006. fo. 112.
 Clericus si trahit clericū ad forū secu-
 lare perdit causam. singulari. 905.
 §. 4. fo. 103.
 Clericus cōbinarius repellit a testi-
 monio. sing. 759. fo. 8.
 Clericus captus in curia temporalī nō
 tenetur ei⁹ litera clericat⁹ ostendere
 dummodo sit in habitu et tonsura
 singulari. 316. §. clericus. fo. 22.
 Clericus succedens patriam tenetur
 tribuere in collecta et talijs
 singulari

singulari. 285. §. an clericus. fo. 18.
 Clericus non potest ferre testimonium
 coram iudice seculari sine licentia sui
 episcopi. singulari. 67. fo. 6.
 Clericus an possit cōtueri actione rea-
 li coram iudice seculari. singula. 715.
 folio. 83.
 Clericus si succedat laico pōt declinare
 iudicē laicum. sing. 679. fo. 79.
 Clericus confessus est debitor officialis
 mandat sibi qd soluat infra decē dies
 et adiicit qd si nō solueris te excomu-
 nico. vtrum valeat ista excomunica-
 tio. sing. 454. fo. 45.
 Clericus an fouiatur forum in actione
 reali. sing. 327. §. an clericus. fo. 23.
 Clericus qui conspirat contra princi-
 pem debet degradari et tradi iudici
 seculari vt ultimo supplicio dāct.
 singu. 401. fo. 39.
 Clericus an possit cogēdeponere in cā
 criminali. sing. 268. §. vtrū. fo. 17.
 Clericus in actione reali an possit cōue-
 niri coram iudice seculari. sin. 141. f. 10.
 Clerici quas negotiatiōes possunt exer-
 cere. sin. 426. fo. 42.
 Clerici beneficiati cūtra ad studiū vtrū
 videātur ecclesijs suis residere. sin
 gu. 277. §. de clericis. fo. 18.
 Codicilli an rumpantur rupto testamē-
 to. singu. 711. fo. 82.
 Cogi an quito a iudice possit ad suspen-
 dendum hominē dāctum ad furcā
 singu. 655. §. vtrum quis. fo. 59.
 Cognoscere qd debeat de nullitate sen-
 tētie sing. 360. §. not. q. nedū. fo. 29.
 Cognitio cause an requirat in insinua-
 tione sing. 595. fo. 65.
 Collatio dōtis etiā locum habet in suc-
 cessione materna si mater constituit
 rit dorem. singulari. 5. fo. 1.
 Collatio de beneficio si fiat per episco-
 pum non requisito patrono et sic eo
 contento an erit nulla vel annullan-
 da. sing. 828. fo. 95.
 Collecta vel tallia si indicatur an requi-
 ratur consensus omnib. vel sufficiat
 cōsensu maioris partis. singu. 316.
 §. si indicatur. fo. 22.
 Collecta si fiat pro solido et libra vtrū

pro re quam quis tenetur restituere
 an teneatur collectā soluere. singu.
 428. §. si fiat. fo. 42.
 Collegiū vel vniuersitas nō possūt et
 cōmunicari. singu. 848. §. 14. fo. 42.
 Colonius nō potest agere pro dāno da-
 to in fructibus rei per eum cōducte.
 sing. 643. §. colonus. fo. 75.
 Commercium cadit circa peditus an-
 nuos sicut in alijs rebus. singulari
 476. fo. 38.
 Commissio an expiret morte delegan-
 tis. sing. 435. §. an cōmissio. fo. 42.
 Commissio facta in rescripto principis
 sub illa clausula si tibi consuleris. et.
 intelligitur paribus quorū interest
 vocatis. sing. 229. fo. 15.
 Commodauerit istud verbum exponit
 improprie. id est mutauerit. singu.
 675. §. in l. finali. fo. 78.
 Communis opinio in iudicando est ser-
 uanda et tenenda. sing. 512. fo. 52.
 Communis vsus loquendi qualiter in-
 telligatur. singu. 322. fo. 22. et sing.
 428. §. communis. fo. 42.
 Comparere coram iudice a quo appel-
 lauit et protestans qd eius appella-
 tio sit sibi salua valet protestatio. sin
 gu. 270. §. si quis. fo. 17.
 Compatere an repellatur a testimonio
 pro compatre. sing. 990. §. 4. fo. 110.
 Compaternitas an possit contrahi per
 procuratorem. sing. 819. §. 14. fo. 95.
 Compeditatio in ecclesia facta facit vi-
 deri violatam immunitatem. singu.
 425. §. compeditatio. fo. 42.
 Compensatio an habeat locum in deci-
 mis. sing. 456. §. vtrum. fo. 46.
 Compensatio dicitur reconuentio. sin.
 80. fo. 6.
 Compensatio expensarum potest fieri
 per iudicē quando vtrūq. pars ha-
 bet iustam causam litigandi: videlz
 quando quilibet pars obtinuit par-
 tem eius quod petebat. singulari
 399. fo. 39.
 Compensatio potest opponi in causa
 appellationis. singu. 440. §. com-
 pensatio. fo. 43.
 Compensatio potest opponi corā ces-
 sionariū

597 **¶** Illa vba q̄ quotidie ponunt in instrumentis vez. et volo tot
esse donationes quot pnt consistere inter legitimā summā. et siul
lius sunt effect? Im Cy. in l. sanem. §. si q̄ aut. C. de do. quē
ibi sequit Bar. et facit. p̄ hoc q̄ nō pot. renuntiari infirmatio.
¶ Franciscus de zabarelis. in de. i. de appellatio. in. xxi. q.
q̄rit Si iudex a quo assignavit terminū appellanti ad se p̄ntā
dū corā iudice ad quē Et aliū terminū ad fidē iudicē
et a quo q̄ se p̄ntavit corā iudice ad quē. Si appellās fidem
nō fecerit an appellatio sit deserta dicit Lapus q̄ licet ex hoc
veniat puniendus q̄ nō paruit nō tñ appellatio debet cēseri
deserta

Singularia Guidonis Papae

Inter alios. q̄ ad peremptorium. in principio. ff. de pactis. l. rescriptum. in fine. r. l. tres fratres. r. ff. de exceptione doli. l. i. in fine. r. l. dolo facit ybicunq̄ deest bona fides semper presumitur adesse doli. ff. de sponsalibus. l. bona. ex qua presumptione fit condemnatio. r. ibi not.

¶ Presumi de preterito ad p̄sens. ff. quibus modis pignus vel hipot. solvatur. l. superuacuum.

702 ¶ Si institut⁹ in re certa detrahatur trebellianicā. vide ple. p. Bal. in aut. sed cū testator. C. ad le. fal.

¶ Et quādo heres particularis habeatur loco heredis vel legatarij. vide plene per Cynum r. docto. in l. finali. C. de edicto diui. adriani tollendo. in hac materia vide Joan. ferrarū in titulo libellus quo petitur hereditas ex testamēto. in glo. super verbo / in oib⁹ eius bonis.

¶ Probato facto presumitur factū fuisse expensis facientis no. Bald. in l. scimus. in §. computatione. circa princip. C. de

indit. et in aut. de sanc. epi. §. si quis. contra aliquem hereticum
 Cōsuetudo nō introducitur nisi ex certa sciētia nor. ff. de in-
 iuris. in l. i. in iuriarū. §. si. sup. vbo usurpatū a ibi: si sciēdo
 debeat esse generalis apud omnes vel si possit introducti in-
 ter singulares pro se.

771 C Appellatio extinguit indicatū et oia reducit ad p̄stimum
 statū. ter. in l. i. §. si. ff. ad turpilianū. et i. l. iij. C. de appellatio.
 et iuramentū calūnie etiā in cā criminali p̄stat gl. ff. ad tur-
 pilianū. in l. i. §. q̄s repetere. in §. si. sup. verbo in iuriarū.

772 C In appellatione cōiudiciali nō h̄z locū materia attesta-
 tionis. vide reportata in libro meo. ff. ad turpil. in l. i. in fi.
 et que diri i apparatu statuti: si q̄s p̄ lras. in glos. sup. verbis
 appellatione cessante. in fi.

C Si partes voluerint q̄ instrumentū corrigat dictamine sa-
 pientis sapiēs pōt mutare verba sed nō mentē contrahentū.
 Ja. de bu. in j. constitutione. C. vide Bart. in l. illa cōstitutio.
 ff. de heredi. institu.

C Et ibi vide de dictione imo: et de dictionibus copulativis
 et ampliativis.

C Qui declarat nō dicit de nouo ponere. no. Bal. in j. cōsti-
 tutione. C. in §. q̄bus spālter. et nor. etiā Jo. an. et doc. in pe-
 mio feri sup. verbo: filioq; pcedit. Et qui cōtinuat suā primā
 possessionē nō dicit de nouo facere. Inno. et doc. l. c. j. c̄t̄v̄ lit. pē-
 dē. et no. Joā. mo. in. c. cupientes. §. sup. re. dico. de elec. ib. vj.

773 C De cā nullitatis snie corā q̄ debeat agi: si corā eodē iu-
 dice vel coram superiore vide glos. et docto. in l. si accusatorū
 bus. C. de accusa.

774 C Septuaginta duo faciūt librā auri. et libra auris duos
 marchas auri: sici moneta de h̄ anno currete dñi. mcccclx.
 vij. cursus h̄nt in hac p̄ria Delphi. dicitur quingenti aurei valent
 mille et quingētos florenos et vide q̄ circa hec latius diri in ap-
 paratu statuti: si q̄s p̄ lras in gl. sup. vbo marchis argenti.

775 C Uno cā filio p̄terito alij fratres nō p̄teriti possunt statim
 venire ab intestato. l. i. §. si. ff. si ta. testa. nulle erabūt. ergo in
 terim non est aliquod testamentū q̄ q̄dū est locus testamē-
 tarie successioni nō est locus ab intestato. l. q̄dm. ff. de acq. he-
 red. no. Bar. in l. filio p̄terito. ff. de iustro sup. et m. i. testō.
 et Cy. l. i. C. de posthu. hered. insti. tñ glo. in dicta. l. filio p̄-
 terito dicit q̄ leges q̄ dicunt filio p̄terito testamentum esse
 nullum debent intel. igit filio volente dicere nullū vel si semp
 taceat. S̄z de min⁹ Joā. agalions in quodā suo cōsilio dicit
 q̄ illa glo. semper intelligitur p̄ docto. q̄n tacuit per tantum
 tempus q̄ exclusus esset p̄scriptione a iure ad eundē vel un-
 m̄fēdi puta. xxx. annis. iura. l. ij. §. expectādi. ff. de bo. poss.
 sm tabulas. et in l. si impubes. §. finali. ff. de car. edicto. secus
 si tacuit minor tempore v̄sic mortuus est: quia remanet tes-
 tamentum nullū. vt. l. i. §. finali. ff. si tabul. testa. nulle erit.
 Vide que scripti in decisionibus parliamenti. q. cccxvi.

776 C Si nō iniquat filio vel filie iure institutōis testm̄ p̄tis
 est nullum. in aut. vt cum de appellat. cog. §. aliud quoq; capi-
 m tulum.

De appella-
 tione.
 de appella-
 tione. adde consuetu-
 dine. in l. i. in vbo p̄teriti
 in p̄ria pro. et q̄m.
 calamit.

Qui decla-
 rat nihil ad-
 dit. facit. l.
 herede palā.
 ff. de testa.
 Denullitate
 snie vide q̄
 scripti et. §.
 singu.
 De valore
 quingentorum
 aureorum le-
 galium.

De filio p̄te-
 rito vide in
 fra singula.
 decrevū.
 Attēde h̄. q̄
 Bar. r̄z dñi
 i. l. i. ij. de in-
 iusto et irri-
 to testō.

21 **Q**uod exequutio sine possit fieri die festo et ob honorem dei ubi sit exequutio in re adiudicata. sec^o si alie res caperent in exequutiois iudicati i q^o requireret cause cognitio r^o exp^o se. An. de but. in. c. fi. de in. ralle. idē tenere f^oede. sentio in suis cōsilijs vide plen^o de hoc in decisionib^o p^olamenti questione cccv. r. clxxvii. consiliorum meorum.

Si mittēserim lese maiestatis si bona existētia l alio ter ritorio sint et cōfiscata vide Ant. de bu. in. c. postulasti. extra de fo. compe. in. vi. col.

922 **T**estes deponētes eodē sermone nō probāt q^o presumū tur subornati An. de bu. in. c. l3 de foro. compe. in. ij. col.

Limitationē ad dictū. Bar. l. d. l. deferre. S. idē decreuerūt. ff. de iure fisci vide Jo. ferra. in tit. forma opponēdi 3 testes post publicationē in glo. sup verbo in facto eorū pprio in fi. ubi dicit q^o testes in illo casu faciunt semiplenas p^obatio. r^o ipse nihil allegat. Et ibi dicit Jo. ferrarij q^o p^oreneta facit semi nā p^obatio. vide de hoc in cōsilijs meis cōsilio. lxxiiij. in fi.

923 **S**i sola sup possessio lata sit diffinitiva v^o iterloquuto ria vide plene p^o Ant. de bu. in. c. fi. de iudi. in. vij. col. vide de hoc in consilijs meis cōsilio. cccxxij.

Quod cū possessorij in bñficialib^o sit tēporalis r nō spūalis tenēt vine. Archi. r inno. in. c. fi. de iudicijs dñs. Ant. de bu. ibi r3 p^ou in. v. col. ibi no. rñ dicit vinecū r c. De hoc vide ple nius in decisionib^o p^olamenti qōne. l.

Sentētia d^o iterloquutoria. q^o nō diffinit negotiū p^on. s3 spe rat alia snia ita dicit Anto. de but. in. d. c. fi. de iudicijs in. vij. col. ibi glo. in fi. colligit r c.

Si ex cōtractu a iure reprobato vēditor teneat de evictio ne v^o q^o si est stipulatio de evictione fuerit stipulatus v^o ple. per Cy. in. l. fi. C. de litigiosis.

Iterloquutoria q^o obtinet vim sine diffinitivine nō pōt per iudicē cōrrario iperio: reuocari ita reperio scriptū in li. meo sup. l. q^o subdit. ff. de re iudicata. sup vltio verbo dicte legis r ita exp^ose dicit r3 Angel^o de p^osio in aut. de heredi. r fal. l. 5. illud quoq^o colla. l.

Si actor sine pēdēte dicat nolo apli^o venire ad cām istā vel nolo amplius litigare tūc de cetero nō poterit actor causam instaurare v^o. C. de pac. l. postq^o r facit. ff. de ver. sig. l. liti rō videt r. C. de prescrip. lon. t^opis. l. 3. Ita exp^ose r3 p^o e. ia. in ti tulo de rei ven. libellus ex cōsuetudine p^obat in. 5. positiones rei. in prin. ver. itē facit reus r c.

924 **C**as p^opter quas iudex pōt recusari vide in tractatu de re p^oo. testi. fo. cxxij. ver.

Ad dandū obiect^o 3 testes non d3 dari nisi vnica dilatio. in. c. l3. circa fi. extra de p^obatio. r in. c. l3 dilectus. de testibus.

925 **D**e illo qui citat ad locū non tutū vide ple. Bar. ff. ad tre bel. l. recusare. 5. fi.

Pater potest ratificare gesta p^o filiū etiā que nō fuerunt ge sta noie patris. Bal. in. l. 1. C. qui ad bo. pos. admitt. pos. vide l. mater. de rei ven. r ibi tex. r Bal.

Si

De interlo

quutoria.

De interlo

quutoria.

De hoc vid

l. cccxxvij. rō

siliorū. pp.

De hoc etiā

vide in tra

ctatu meo

de appella

tiōib^o. circa

fi. r. j. sin. de

ccccviij.

De illo q^o re

nūtat liti vi

de. 3. singu.

deccij.

De recusa

tōe iudicis.

Singularia Guidonis Pape.

¶ Si res fortuita possit in domū alterius perquiri: vide bar. in d. l. requirendi.

- 926 **¶** Generalis consuetudo non indiget probatione no. Bar. in l. si fugiunt. C. de seruis fugi. De materia consuetudinis ple. scripsi in. c. x. xxi. consiliorum meorum. Gui. Pape.

¶ Et ibi vide Bal. de illo qui contra vetitum voluit portare bladum extra territorium si fuerit deprehensus in territorio an debeatur puniti: ibi etiam dicit Bar. q. i. pena sanguinis iudex debet esse minor: sed non in alijs penis.

- 927 **¶** Diversitas loci vel temporis reddit depositiones testiu singulares et quandoq. contrarias vel falsarias et no. in l. testium. C. de testi. et in. c. cum Jo. de fide instr. no. Bal. C. de ser. fugi. in l. quicumq. in tertia columna.

¶ Si fiat proclamatio qui debent ire ad armatam debet intelligi q. quilibet vadat secundum suam possibilitatem ideo rusticus ibit pedes et nobilis eques secundum suam possibilitatem ita dicit Bal. C. de operis libertorum in l. liberi. in sexta columna.

- 928 **¶** Protestatio non valet nisi exprimatur cā quare sit protestatio sicut nec v. petitiō sine causa: ita dicit Bar. in l. edic. C. de edi. dimi. adri. tol. in. viij. colum.

¶ Si incendium sit casus fortuitus et qui debent probare vide de reportata per dominum petrum pape in l. ij. ff. de off. pre. feci vigilum.

- 929 **¶** Quod vassallus teneatur demonstrare cōfines rei feudalis domino vide ple. reportata in l. titius. ff. de act. emp. et ibi qua pena puniatur nisi faciat.

¶ De assignatione facta mulieri pro dote sua si ex ea trāsferatur in eam dominium vide reportata per dominū petrum pape. ff. de assignanda lib. in informato meo.

¶ De illo qui emit hereditatem cum onere soluendi creditibus vide ple. per Cy. in l. debitori. C. de pac.

- 930 **¶** Si rotuli talliarum delphi. probent q. ibi descripti sint cōtribuibiles vide rex. et doc. in l. scriniores. C. de testamēto militari et ibi ple. per Lud. pontanum.

¶ Filius familias potest testari de consensu patris ad pias causas idem de aduentitijs Barto. in l. j. C. de sac. san. eccle. et Barto. in l. sciunt. C. qui testa. facere. poss. ibi vide Ludou. de roma.

- 931 **¶** De dictionibus ex tunc et ex nunc vide Bar. in l. qui rogatus. C. ad rebel.

¶ Cum iuratoria cautione requiritur etiam hypotheca ut ipse iuret attendere promissa cum obligatione bonorum suorum. Bal. in aut. cui relictum. C. de indicta viduitate tollen.

¶ Non defertur iuramentum moribus corrupto. Bal. in dicta aut. a tertia columna item etiam potest opponi q. ipse est excommunicatus ut scripsi. ff.

- 932 **¶** Factum antiquum dicitur ex quo lapsum est bienniu secundum Host. et An. de bi. in. c. cum inter extra de re iudi. in ff.

¶ Loquendo de liberis debent intelligi naturales et legitimi o l. ij. C. de

De protesta-
tione vide. J.
fin. de cccxxx
ij.

Uide et. J. fin
gu. 980. ff. ff
vassallus.

Contra illos
q. petunt sibi
deferri iura
mentis in sup
plementum
proba.
De facto an
tiquo vide l
consilys cō-
silio. 241.

